

Canço de matinada
Joan Manuel Serrat

RE

Ens ho ha de dir la veu tremolosa i trista d'un campanar.

SOL RE

Un cop de llum i el crit d'una garsa

MI LA

que ha despertat amb fam i busca per

RE

entre blats i civades qualsevol cosa per omplir el pap.

SOL RE

O potser el gall que dins la cort canta.

MI LA

La nit és morta, i ja es fa clar,

SOL RE

la nit és morta, i ja es fa clar.

RE SOL

Mentre jo canto, de matinada,

LA RE

la vila és adormida encara.

S'han despertat mullades les fulles del camp d'alfals veí.

S'espolsen l'aigua de la rosada mentre que arriba la matinada

i el sol que les escalfi fins que les tallin d'un cop de falç.

Alcen la testa mullada i fresca.

Per a caure a terra massa temps hi ha,

per a caure a terra massa temps hi ha.

Dintre la vila ja plora un nen

i pels afores corren els bens.

I amb el sarró i la bóta a l'esquena, i amb un bastó a la mà,

se'n va el pastor i el seu gos d'atura, se'n van cap unes altres pastures.

Trencant rius i cabanyes a les muntanyes volen tornar.

Surt amb l'aurora, cal sortit d'hora:

el camí que han de fer és molt llarg.

el camí que han de fer és molt llarg.

Cap a vila ja ve el pagès,

la bossa buida i el carro ple

de roig tomàquet i de verdures collides del seu hort.

La mula sua i el carro crida i l'home tanca els ulls i somnia

mentre el sol es lleva d'un llit d'alzines, enlluernant

a les velletes, que pansidetes,

cap a l'església van caminant,

cap a l'església van caminant.

I ara jo canto de matinada,
la vila és adormida encara.

I ara jo canto de matinada,
la vila és adormida encara.